

ning også for vurderingen af økonomisk soliditet og kreditværdighed for virksomheder i branchen, der ikke er videregivet oplysninger om. Baggrunden for, at der i forslaget er foretaget en anden regulering af videregivelse af oplysninger om *erhvervsvirksomheder* i forhold til, hvad der efter forslaget skal gælde for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner, er som anført i forslagets almindelige bemærkninger pkt. 5. g. 3., at der i praksis er forekommet tilfælde, hvor summariske kreditoplysninger er anvendt ved vurderingen af betalingsevnen hos andre end de personer, oplysningerne vedrører, mens der ikke har foreligget tilfælde, hvor virksomheder har følt sig generet på denne måde. Bestemmelsen er derfor udformet således, at kun enkeltpersoner er beskyttet, mens erhvervsvirksomheder ikke beskyttes, hvad enten virksomheden drives i selskabsform eller som personligt ejet virksomhed eller erhvervsdrivende forening eller institution.

3. Det kritiseres endvidere, at Registertilsynet i sin praksis har lagt til grund, at et kreditoplysningsbureau ikke må registrere og videregive oplysninger om et skyldforhold, når debitor bestrider at skyldte det pågældende beløb, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5. g. 2.

Justitsministeriet skal i den anledning henvisse til besvarelsen af spørgsmål 11 fra retsudvalget (L 32 – bilag 7), hvoraf fremgår, at et kreditoplysningsbureau efter § 9, stk. 1, i den gældende lov om private registre, kun må registrere oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelsen af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Dette gælder også oplysninger, som bureauet registrerer med henblik på videregivelse i summarisk form (»sortilister«). Manglende betaling af en gæld, som debitor bestrider at skyldte, er efter Justitsministeriets opfattelse ikke entydigt udtryk for manglende betalingsevne hos den pågældende og bør derfor ikke føre til, at den pågældende optages på en »sortiliste«. Registertilsynet har fulgt en praksis, der er i overensstemmelse med dette princip, og Justitsministeriet har ved udformningen af lovforslagets bestemmelser forudsat, at dette princip, der knytter sig til bestemmelsen i lovens § 9, fortsat skal gælde.

4. Handelskammeret finder endelig, at Registertilsynets kompetence efter lovforslagets § 1, nr. 15, hvorefter tilsynet i særlige tilfælde

kan pålægge en virksomhed m.v. at slette oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver, bør præciseres, og at bestemmelsen bør begrænses til alene at gælde for oplysninger om forbrugere.

Der henvises til besvarelsen af retsudvalgets spørgsmål 10 (L 32 – bilag 7).

Spørgsmål 23:

Ministerens kommentarer udbedes til henvendelsen fra PROSA (L 32 – bilag 31).

Svar:

1. I henvendelsen foreslår PROSA bl.a., at der indføres et ubetinget forbud imod enhver samkøring af private edb-registre.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, finder Justitsministeriet, at en sådan regel vil være for vidtgående. Private virksomheder m.v. kan på samme måde som offentlige myndigheder have en interesse i – f.eks. for at øge sikkerheden mod misbrug – at føre en række mindre edb-registre fremfor et stort register. Som eksempel kan nævnes en erhvervsvirksomhed, der fører nogle adskilte kunderegistre, leverandørregistre og et register over de ansatte. For at kunne adressere forsendelser til de pågældende fører virksomheden endvidere et samlet adresseregister, der ajourføres løbende. Ved samkøring mellem adresseregisteret og et eller flere af delregistrene muliggøres, at adresserede forsendelser kan udsendes netop til denne personkreds. Samkøring kan endvidere være nødvendig af hensyn til den registrerede selv, f.eks. når en virksomhed registrerer oplysninger om kunder, der har frabedt sig at modtage reklameforsendelser eller lignende fra virksomheden, i et særligt register, der løbende opdateres, med henblik på, at dette register samkøres med virksomhedens kunderegister ved udsendelse af reklamer. På denne måde kan virksomheden undgå, at reklameforsendelser tilgår de kunder, der har frabedt sig dette.

Efter Justitsministeriets opfattelse medfører bestemmelserne i § 4 i lov om private registre m.v. om videregivelse af oplysninger sammenholdt med virksomheders naturlige interesse i, at oplysninger af betydning for virksomheden ikke gives videre, i almindelig-